

ת"ד 7205/07/14 - מדינת ישראל נגד מור מלשנקר

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
ת"ד 7205-07-14 מדינת ישראל נ' מלשנקר(אסיר)
לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המאשימה
נגד
הנאשם
מור מלשנקר (אסיר)
03 דצמבר 2015

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד שרון מרקוביץ'

ב"כ הנאשם: עו"ד סטולר

הנאשם בעצמו באמצעות הליווי

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לפי כתב האישום, בתאריך 29.1.14 סמוך לשעה 18:00, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג מזדה, נסע בנתיב האמצעי מתוך שלושה נתיבים שבמקום, בשדרות ההגנה בחיפה, מכיוון בת גלים, לכיוון עתלית. במהלך נסיעתו, סטה הנאשם והתנגש במרצדס פרטית, נהוגה על ידי גב' אלחזן בדור, שנסעה בנתיב השמאלי מתוך שלושת הנתיבים שבמקום. רכב הנאשם המשיך בנסיעה, סטה ימינה, והתנגש במטרונית נהוגה בידי מר דניאלוב שלבה, שנסע בנתיב התחבורה הציבורי שבמקום. הנאשם נהג את רכבו ברשלנות, תוך שהוא סוטה מנתיב נסיעתו, וכתוצאה מכך גרם לתאונת דרכים, בה נחבלו בגופם, הנאשם עצמו, נהגת המרצדס, ונהג המטרונית. כמו כן, נגרם נזק לכלי הרכב המעורבים.

הנאשם הואשם איפוא בעבירות של סטייה מקו נסיעה - עבירה לפי תקנה 41 לתקנות התעבורה; התנהגות הגורמת נזק לרכוש וחבלה לאדם - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) ונהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען שהוא לא אחראי לקרות התאונה. לטענת ההגנה, במקום היה רכב שלישי, אשר סטה לנתיב נסיעתו של הנאשם, "חתך" אותו, גרם לו לסטות ימינה והנאשם על מנת למלט את עצמו מפגיעה באותו רכב, סטה ימינה, פגע במטרונית, ובכך גרמה התאונה.

למעשה, אין מחלוקת על קרות התאונה, ועל נזקיה, השאלה היחידה הטעונה בירור היא האם אכן היה רכב אחר

במקום, אשר סטה לנתיב נסיעתו של הנאשם, והוא זה אשר גרם לנאשם לסטות ולגרום לתאונה.

מטעם התביעה העידו נהגת המרצדס גב' אלחזן בדור, עד ראייה נוסף נהג שנסע באותו מקום מר דילס אהוד, מר שלבה דנילוב, נהג המטרונית, הסייר אשר הגיע למקום לאחר קרות התאונה, מר אשר יפרח, והבוחן שבחן את זירת התאונה, מיד לאחר קרות התאונה, מר עופר ראם.

הגב' אלחזן בדור מסרה בחקירתה במשטרה כי נהגה ברכבה מכיוון רחוב יפו לכיוון ביתה בעתלית, עד שדרות ההגנה, לכיוון כללי עתלית, כשהיא נוסעת בנתיב השמאלי ישר, ואז לפתע שמעה מכה ברכב מצד ימין, לא הבינה מה קרה, ולפתע הבחינה ברכב מסוג מזדה בצבע לבן עוקף אותה, מסתחרר על הכביש ונעצר על המדרכה. לדבריה, השתלטה על הרכב שלה, נעצרה בצד ימין של הדרך, התקשרה לבעלה, ונשארה במקום עד אשר בעלה הגיע ואמבולנס פינה אותה מהמקום. אשר לפגיעה, היא מסרה כי הפגיעה הייתה בצד ימין אחורי מעל הגלגל, יצוין כי תיאור זה תואם את התמונה של הנזק באלבום התמונות (ראה תמונות 24 עד 27).

העדה מסרה במשטרה כי לא שמעה לפני המכה חריקת בלמים או צפירה, רק חשה את המכה ברכב.

כמו כן, נשאלה העדה באם רצתה לעבור נתיב לפני הפגיעה ברכבה, ושללה זאת, לדבריה, היא לא רצתה לעבור נתיב, ונסעה כל הזמן באותו נתיב. עוד מסרה כי לא ראתה רכב נוסף המעורב בתאונה חוץ מרכב המזדה.

בעדותה בבית המשפט, שללה את טענת הנאשם כי היא סטתה לנתיב שלו וגרמה לו לסטות לנתיב של המטרונית.

עד הראייה מר דילס אהוד מסר בחקירתו במשטרה כי נסע ברכבו הפרטי מכיוון צפון לדרום, על שדרות ההגנה, כשהוא נוסע בנתיב השמאלי מבין שלושה. לפתע, עקף אותו מצד ימין רכב לבן, מסוג מזדה 3, במהירות רבה, כלשונו. בחקירתו, לא יכל היה להעריך את המהירות, אבל מסר כי המהירות הייתה גבוהה למדי, ואף הפנה לעוצמת המכה במטרונית. לאחר שעקפה אותו המזדה, נראה היה כי נהג המזדה איבד את השליטה על הרכב, הוא התחיל לנוע משמאל לימין, וחוזר חלילה, בזיגזג, עד שהגיע עם הפינה הקדמית הימנית לדופן השמאלית של המטרונית שנסעה בנתיב צ'. המזדה הסתחררה על הכביש, עד שנעצרה בסמוך לתחנת דלק פז. הוא נעצר ליד הרכב, ראה את נהג המזדה מחליץ את עצמו, ונשכב על המדרכה. מיד התקשר למשטרה, והודיע על קרות התאונה. כאשר נשאל מהיכן הבחין במזדה כשהיא נוסעת בזיגזג, השיב, "אין לי הערכה במדידה".

בעדותו בבית המשפט, חזר על תיאור דברים אלה, תוך שהוא מדגיש כי רכב המזדה עקף אותו במהירות גבוהה ומדגים זאת באמצעות תנועת פיתול עם היד. לשאלה "האם הבחין ברכב מרצדס בנתיב השמאלי שהיה מעורב בתאונה?" השיב העד בשלילה. עוד הוסיף ואמר "לא זכור כי הייתה מרצדס או כל רכב אחר. הוא משך את תשומת ליבי והתמקדתי בו" (עמ' 5, שורה 21). לשאלת הסנגור, האם ייתכן שהייתה מרצדס הנתיב השמאלי בו נהג העד חזר העד על דבריו ואמר שלא זכור לו דבר כזה. בהמשך חקירתו, נשאל שוב האם ייתכן שאותה מרצדס סטתה ובגללה המזדה סטתה ימינה וגרמה לתאונה, השיב העד "הכל יכול להיות, אבל יכול להיות שגם לא הייתה מרצדס. אני מדבר על מה שראיתי באותו רגע".

בוחן התנועה אשר בחן את זירת התאונה, הגיע למקום, צילם את הזירה, ערך תרשים תאונת דרכים ודוח בוחן מפורט. בוחן התנועה סקר את זירת התאונה, ערך דוחות מתאימים ולגישתו, אין אינדקסציה למעורבות רכב שלישי באותה תאונה. כאשר הגיע לזירת התאונה, רכב המרצדס לא נכח ואף מלכתחילה, כך אישר הבוחן בחקירתו, הוא לא האמין כי קיים רכב שלישי המעורב בתאונה. הבוחן חקר את הנאשם וגבה ממנו עדות, במסגרת זו הציג בפניו הנאשם סרטון של התאונה ובסרטון לא נראית המרצדס. הנאשם בחקירתו עמד על כך שהיה רכב שלישי, כנראה המרצדס, שחתך אותו, עוד לפני שהוא נכנס לתחומי המצלמה שהפיקה את אותו סרטון, אך הבוחן מסר בחקירתו לנאשם כי אין עדות לרכב שסטה לכיוונו. עוד הוסיף הבוחן ומסר כי חוות דעתו ביחס לקורות התאונה תלויה בין היתר במהירויות הנסיעה ובזוויות הרכבים, והוא לא יוכל לומר שהנאשם יכל לבלום לפני הסטייה למטרונית.

הסייר, אשר יפרח, אשר הגיע למקום לאחר קורות התאונה, ערך דוח פעולה בו הוא מציין כי במהלך סיור הבחין בתאונת דרכים באזור שדרות ההגנה בין רכב פרטי למטרונית, הוא הגיע למקום ולפי עדות של נהג שנסע במקום, רכב המזדה נסע בפראות ובמהירות, עקף את אותו נהג מימין והחל לזגזג עד שפגע במטרונית. הוא ציין כי כאשר הסיור הגיע למקום, הם הבחינו ברכב המזדה כשהוא עם הפנים לכיוון צפון, גלגל שמאלי - אחורי על המדרכה, חזית הרכב פגועה ומעוכה בחלקה הימני - קדמי והנהג היה על המדרכה בהכרה מלאה.

הנאשם טען בחקירתו במשטרה כי נסע ברכבו בכיוון אגד הישן לכיוון נווה דוד, כשהוא נוסע בנתיב האמצעי מתוך 3 נתיבים, כאשר לפתע פתאום רכב שנסע בצד שמאל שלו סטה לנתיב הנסיעה שלו, במהירות, מבלי שהוא מאותת, ולכן לא הייתה לו ברירה אלא לחתוך ימינה על מנת למנוע תאונה ואז פגע במטרונית שנסעה בנתיב תח"צ. לדבריו, הוא נסע במהירות מעל המותר, כשהוא מעריך את המהירות ב-80 קמ"ש, הרכב הסתחרר ונעצר. כאשר נשאל לגבי סוג הרכב שסטה לכיוון נסיעתו, טען "אני חושב מרצדס פרטי, אין לי את המספר שלו" (ראה הודעת הנאשם, שורה 17). בנוסף, נשאל מדוע לא בלם מיד כשסטה המרצדס לנתיב נסיעתו והבהיר כי לא היה לו זמן לבלום. הוא שלל שתיית אלכוהול לפני הנהיגה, או התעסקות עם משהו אחר במהלך הנהיגה והבהיר כי הוא נהג והיה מרוכז בנהיגה. כאשר הוצג בפניו סרטון של התאונה, ממנו עולה כי רכבו מופיע בתאונה וסוטה שמאלה ואז ימינה, אמר כי איבד שליטה על הרכב עוד לפני שנכנס לתחומי אותה מצלמה. הוא ביקש בחקירתו שהמשטרה תבדוק עוד מצלמות על מנת לאשש את גרסתו.

דין והכרעה:

אין ספק כי הנאשם נהג במהירות גבוהה, גבוהה בהרבה מזו אותה הוא עצמו מסר בביהמ"ש ובחקירתו במשטרה. הדבר ניכר מסימני הצמיגים, הסתחררות הרכב על הכביש ועוצמת הפגיעה במטרונית, אשר גרמה לסטייה ימינה אל עבר תחנת הדלק.

לא קיבלתי את גרסתו של הנאשם כמהימנה בכך שטען שנסע במהירות מעל המותר שהסתכמה ב-80 קמ"ש, כאמור מהירותו הייתה גבוהה מאוד. לעניין זה אני מאמץ את גרסתו של עד הראייה, מר אליאס אהוד שתיאר את מהירות נסיעת הנאשם כגבוהה מאוד (ראה עמ' 5, שורות 11-12).

יחד עם זאת, האחריות לקרות התאונה נעוצה בשאלה אחת ויחידה: האם סטייה של רכב לנתיב נסיעתו של הנאשם חסמה את דרכו, הובילה אותו לסטות עם ההגה ימינה לתוך נתיב נסיעתה של המטרונית ומכאן לקרות התאונה?

בשאלה זו כאמור העידו העדים את שהעידו. יצוין כי לכל אורך החקירה והמשפט, היה ספק גדול באם קיים רכב שלישי מעורב בתאונה. הנאשם טען זאת מהרגע הראשון שהוא נחקר, הוא ביקש שהמשטרה תתפוס צילומים של מצלמות נוספות שיש באותו הכביש, אך המשטרה לא עשתה כן והסתפקה בסרטון של אותה מצלמה שקלטה אך ורק את התאונה.

הבוחן אישר בחקירתו כי רק בעקבות פנייה של נהגת המרצדס למשטרה, כחודשיים לאחר האירוע, היא נחקרה, מסרה גרסה, ממנה עלה בוודאות כי הייתה מעורבת בתאונת הדרכים (ראה עמ' 7, שורות 4-9).

הבוחן התייחס להנחה שהמרצדס חתכה את המזדה בה נהג הנאשם בכל הנוגע למנגנון קרות התאונה וציין כי במקרה כזה המרצדס הייתה נזרקת לצד שמאל והמכה הייתה יותר רצינית.

בנקודה זו, אינני מקבל את סברתו של הבוחן. ייתכן תרחיש נוסף לפיו הנאשם "בורח" ימינה על מנת שלא להתנגש במרצדס, בסברו כי הנת"צ שבצדו הימני פנוי וזאת על מנת למנוע פגיעה, אך בסופו של דבר פוגע במטרונית שנסעה על הנת"צ.

עד הראייה מר דילס אהוד מסר כי רכב המזדה זגזג ימינה ושמאלה, הסתחרר על הכביש ופגע לאחר מכן במטרונית. עם זאת, העד לא יכל לאשר או לשלול סטייה של רכב המרצדס לתוך נתיב נסיעתו של הנאשם, עוד קודם לנקודת הזמן בה הבחין במזדה מזגזגת. כאשר נשאל האם ייתכן שהמרצדס סטתה לכיוון נסיעתו, השיב "הכל יכול להיות, אבל יכול להיות שגם לא הייתה מרצדס". כאשר נשאל לגבי המרחק שבו היה מהמזדה כאשר הוא הבחין בה מזגזגת מסר שהדבר היה מיד לאחר שהמזדה עקפה אותו.

נמצא, כי גרסתו של הנאשם כי המרצדס חתכה אותו לנתיב הנסיעה שלו לא נשללה כאפשרית על ידי עדי התביעה. מאוד ייתכן כי המרצדס אכן נכנסה לנתיב נסיעתו עוד טרם שהמזדה חלפה על פניו של עד הראייה מר דילס אהוד, ועקב המהירות הגבוהה מאוד בה נסעה המזדה, איבד הנאשם את השליטה על הרכב וכאשר עקף את רכבו של מר דילס אהוד, החל לזגזג, תוך כדי איבוד שליטה על הרכב, הרכב הסתחרר ופגע במטרונית.

יש לקחת גם בחשבון כי על המשטרה הייתה חובה לתפוס את המצלמות, ככל שקיימות, עוד טרם אותה נקודה שבה מותקנת מצלמה אשר תיעדה את קרות התאונה, על מנת לאשש או לשלול את גרסת הנאשם. העובדה שהמשטרה לא עשתה כן, מהווה מחדל חקירתי רב חשיבות, שכן הדבר לא אפשר לנאשם להוכיח את הגנתו. אם הייתה מצלמה כזו, התומכת בגרסתו של הנאשם, יכל הדבר לחזק את גרסתו של הנאשם ולמנוע את הגשת כתב האישום נגדו, או ההפך, אם המשטרה הייתה תופסת את המצלמות, היו ברשותה סרטונים השוללים את גרסת הנאשם ומעבים את התשתית הראייתית הפועלת לחובתו של הנאשם. הלכה פסוקה היא כי מחדל חקירתי "ילקח בחשבון בבואו של ביהמ"ש להכריע

את דינו של הנאשם בפניו, תוך שביהמ"ש בוחן את עוצמת המחדל ואת שאלת קיפוח הכנתו של הנאשם נוכח אותו מחדל. כאמור, במקרה דנן, סבורני כי מחדל זה יש לו חשיבות. יודגש, כי ככל שלא קיימות מצלמות נוספות, היה צריך להיות מזכר בתיק המבהיר כי המשטרה פעלה, בדקה, ולא מצאה מצלמות נוספות. חובתה של המשטרה להגיע לחקר האמת ולא למצוא רק ראיות שבכוחן להרשיע את הנאשם.

אשר לגרסתה של נהגת המרצדס, גב' אלחזן, בחנתי את עדותה וההתרשמות שלי היא כי ייתכן שחתכה את הנאשם במהלך הנהיגה, מבלי ששמה לב לכך כלל בעת הנהיגה ולא באופן מודע. מכל מקום, בגרסתה, כשהיא משתלבת עם יתר חומר הראיות שבפניי ביהמ"ש, לא נשללת האפשרות המוצגת לעיל.

בנסיבות מצטברות אלה, כאשר ישנן אי בהירויות וספקות ביחס למנגנון התרחשות התאונה וחומר הראיות כמעט ושקול אל מול גרסת הנאשם, מתקשה ביהמ"ש לקבוע ממצא עובדתי בוודאות הנדרשת בפלילי, ביחס לאחריותו של הנאשם לקרות התאונה. מספק זה יש להנות את הנאשם.

יחד עם זאת, מהעובדות שהונחו בפניי ביהמ"ש, עולה בבירור כי הנאשם נסע במהירות עצומה בשדרות ההגנה, מקום בו מותרת מהירות של 70 קמ"ש. הנאשם בחקירתו במשטרה הודה בכך ואמר באופן מפורש "הייתי במהירות מעל המותר, בערך 80 ואז הסתובב לי הרכב ונעצר" (ראה הודעתו, שורה 4).

ביהמ"ש רשאי להרשיע נאשם בעבירה שהוכחה מעובדות בפניו, מכוח סמכותו לפי סעיף 184 לחסד"פ ובלבד שהייתה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן. במקרה דנן, הייתה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן מפני העבירות בהן ביהמ"ש מוצא להרשיע אותו כפי שיפורט להלן.

בנסיבות אלה, אני מזכה את הנאשם מעבירות של סטייה מקו נסיעה, התנהגות הגורמת נזק ומרשיע את הנאשם בעבירות של נהיגה במהירות בלתי סבירה לפי תקנה 51 לתקנות התעבורה ונהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה.

ניתנה והודעה היום כ"א כסלו תשע"ו, 03/12/2015 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 5

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של נהיגה בקלות ראש ונהיגה במהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך וזוכה מעבירות של סטייה מנתיב נסיעה והתנהגות הגורמת לנזק.

משמיעת הראיות, עלה כי הנאשם, על אף שלא נמצא אחראי לקרות התאונה, מחמת הספק, נהג במהירות גבוהה מאוד, דבר אשר גרם לנאשם לאבד שליטה על הרכב, להסתחרר עם הרכב, עד שבסופו של דבר פגע במטרונית שנסעה בצידו הימנית ונגרמה התאונה.

נהיגה במהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך מסכנת את הנוהג, את יתר המשתמשים בדרך, דבר זה קיבל ביטוי ממשי שעה שהנאשם במקרה דנן איבד את השליטה על הרכב עקב רכב שככל הנראה חתך אותו, לא הצליח לבלום והסתחרר עם הרכב, עד אשר פגע במטרונית.

בנס לא קופדו חייו של הנאשם ושל יתר המשתמשים בדרך.

נסיבות העבירה מפורטות בהכרעת הדין ואין מקום לחזור עליהן.

טווח הענישה הנוהג בעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין קנס לפסילה על תנאי ועד לפסילה בפועל למס' חודשים.

הנאשם, יליד 1990, נוהג משנת 2012, צבר לחובתו 6 הרשעות קודמות, הרשעה אחרונה ממאי 2014, נהיגה תחת השפעת אלכוהול/סמים. בנוסף, כנגד הנאשם תלויה ועומדת פסילה מותנית של 5 חודשים, עקב עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה.

בנסיבות ביצוע העבירות שבפניי, בשים לב לסיכון הרב למשתמשים בדרך, ונוכח הפסילה המותנית העומדת כנגד הנאשם, אין מקום להסתפק בהארכת הפסילה המותנית ויש להטיל עונש פסילה בפועל בתוך לב מתחם הענישה.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

3 חודשי פסילה בפועל.

אני מפעיל עונש פסילה מותנה של 5 חודשים מתיק 3578-06-10, גז"ד מיום 30.6.11, ביהמ"ש שלום לתעבורה בחיפה. עונש הפסילה המותנה יופעל בחופף לפסילה בפועל, כך שסה"כ ירצה הנאשם 5 חודשי פסילה בפועל.

3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

הואיל והנאשם מרצה מאסר בפועל לעת הזו, אני נמנע מהטלת קנס על הנאשם. תחת זאת אני מחייב את הנאשם לחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מהכלא, מהעבירות בהן הורשע בתיק זה. לא יחתום - יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתנה והודעה היום כ"א כסלו תשע"ו, 03/12/2015 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו , שופט